

فصلنامه‌ی پژوهش‌های تجربی حسابداری مالی
(علمی-تخصصی)
سال اول، شماره‌ی اول، پاییز ۱۳۹۰

**بررسی محتوای اطلاعاتی اجزای سود و نحوه‌ی وزن دهنده‌ی به این اجزا
توسط مدیران و سرمایه‌گذاران***

دکتر قاسم بولو
استادیار گروه حسابداری دانشگاه علامه طباطبائی
مهدی ابراهیمی میمند
دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری

چکیده

یکی از اهداف اصلی گزارشگری مالی، کمک به استفاده‌کنندگان در پیش‌بینی سود و جریان‌های نقدی آتی است. طبق بیانیه‌ی مفاهیم شماره‌ی یک هیات استانداردهای حسابداری مالی (۱۹۷۸)، سرمایه‌گذاران سود و اجزاء آن را برای مقاصد مختلفی به کار می‌گیرند. بر این اساس، این پژوهش قصد بررسی اهمیت اجزاء سود در پیش‌بینی سود آتی و ملاحظه‌ی این اجزاء توسط سرمایه‌گذاران جهت پیش‌بینی سود آتی را دارد. نمونه‌ی مورد بررسی، شامل ۸۰ شرکت در طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۰-۱۳۸۷ است. پیش‌بینی سود هر سال به دو روش (استفاده از مبلغ کلی سود و استفاده از اجزاء سود) و با استفاده از داده‌های مربوط به سه سال قبل برای هر سال صورت گرفت و سپس با توجه به مقادیر پیش‌بینی شده‌ی دو روش و مقادیر خطای پیش‌بینی هر روش، توان دو روش مقایسه شد. در نهایت با توجه به مقادیر پیش‌بینی شده از طریق دو روش، این موضوع که آیا سرمایه‌گذاران، اجزاء سود را در پیش‌بینی سود آتی مورد ملاحظه قرار می‌دهند یا خیر، بررسی شد. نتایج این بررسی نشان می‌دهد که تفکیک اجزاء سود منجر به بهبود توان پیش‌بینی سود آتی می‌شود و سرمایه‌گذاران، محتوای اطلاعاتی این اجزاء را در پیش‌بینی سود آتی مورد ملاحظه قرار می‌دهند.

واژگان کلیدی

اجزای سود، اقلام تعهدی، جریان‌های نقدی، بازده سهام.

* - تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۰۶/۱۵ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۰/۰۸/۱۵

نشانی پست الکترونیکی نویسنده مسؤول (مهدی ابراهیمی میمند): Ebrahimimehdi10@gmail.com

۱- مقدمه

سیستم حسابداری به عنوان ابزاری جهت فراهم کردن اطلاعات مربوط و قابل‌اتکا برای سرمایه‌گذاران مطرح است. اطلاعات حسابداری باید به گونه‌ای فراهم شود که مبنای قابل اتکایی برای پیش‌بینی آینده باشد. فرانسیس و اسکیپر چهار تفسیر در رابطه با سودمندی اطلاعات ارائه کردند که یکی از تفسیرها، بیانگر تاکید بر متغیرهای مربوط به ارزش‌گذاری و یا کمک به پیش‌بینی آن‌ها می‌باشد (فرانسیس و اسکیپر^۱، ۱۹۹۹). در بازار کامل ارزش دارایی (سهم) برابر ارزش فعلی جریان‌های نقدی آتی است. سود حسابداری به عنوان قلمی برای پیش‌بینی سودآوری و جریان نقد آتی توسط تدوین‌کنندگان استانداردهای حسابداری مدنظر قرار گرفته (گزارش تروبلاد این موضوع را به خوبی بیان می‌دارد) و در پژوهش‌های بسیاری این موضوع بررسی شده است. نتایج حاصل از این مطالعات، بیانگر توان سود در پیش‌بینی جریان‌های نقد آتی است (برای مثال نیل^۲ و دیگران، ۱۹۹۱؛ فینگر^۳، ۱۹۹۴؛ چنگ و هالی^۴، ۲۰۰۸ و ذو و لاسینا^۵، ۲۰۰۹). برای پیش‌بینی سود، مدل‌های مفیدی ارائه شده است که می‌توان به مدل بازگشت به میانگین (فاستر^۶، ۱۹۷۷)، مدل کیفیت سود (دیچو و ویچو^۷، ۲۰۰۲)، اثر اقلام تعهدی (سلوان^۸، ۱۹۹۶) و علامت‌دهی تحلیل بنیادی (لو و تیاگران^۹، ۱۹۹۳) اشاره نمود. موضوع بسیار مهم در پیش‌بینی سود، «میزان پایداری» است. در رابطه با سود خالص، سه نوع رویداد را می‌توان شناسایی کرد: دائمی، موقت و بی‌اثر بر قیمت و فاقد تداوم (راماکریشنان و توماس^{۱۰}، ۱۹۹۸). با تعیین این سه نوع رویداد می‌توان قدرت سودآوری شرکت را مشخص کرد. در صورتی که اجزای سود به جزء، مورد ملاحظه قرار گیرند و از لحاظ میزان پایداری طبقه‌بندی شوند، پیش‌بینی بهتری از عملکرد مالی و سود آتی ممکن می‌شود. اقلام تعهدی حسابداری قابلیت دستکاری دارند، به همین دلیل پایداری آن‌ها متفاوت از اقلام نقدی است. این موضوع به وسیله‌ی اسلوان (۱۹۹۶) مورد بررسی قرار گرفت که نتایج مهمی در رابطه با تفاوت پایداری این دو جزء ارائه کرد. هم‌چنین طبقه‌بندی اجزای سود در قالب طبقات صورت سود و زیان، از لحاظ محتوای اطلاعاتی اهمیت دارد که این موضوع توسط مطالعات بسیاری بررسی و تایید شده است (برای مثال فینگر، ۱۹۹۴).

از سوی دیگر شواهد تجربی، بیانگر توان سود در تبیین بازده سهام است. بال و براون^{۱۱} (۱۹۶۸) اولین بار به بررسی محتوای اطلاعاتی سود پرداختند. نتایج پژوهش ایشان ارتباط بین

سود و بازده را تایید کرد. پژوهش‌های بسیاری در بی مطالعه‌ی ایشان، در رابطه با محتوای اطلاعاتی سود از جنبه‌های گوناگون و با استفاده از متغیرها و روش‌شناسی‌های مختلف انجام شد. پژوهش‌های مختلف اظهار می‌کنند که سرمایه‌گذاران در ملاحظه‌ی پایداری اجزای سود به طور دقیق، ناتوان هستند (برای مثال الگرس^{۱۲} و دیگران، ۲۰۰۳ و دسای^{۱۳} و دیگران، ۲۰۰۴). این موضوع در مورد تحلیل‌گران و مدیران نیز صادق است (مطابق با دفوند و پارک^{۱۴} و ذو، ۲۰۱۰). صرف نظر از میزان توانایی در درک پایداری اجزای سود، ملاحظه‌ی این اجزاء امکان کسب بازده غیرعادی را ایجاد می‌کنند (احمد^{۱۵} و دیگران، ۲۰۰۶).

بدین ترتیب می‌توان انتظار داشت که طبقه‌بندی سود در قالب اجزای صورت سود و زیان و تفکیک آن‌ها به اجزای نقدی و تعهدی، باعث بهبود در توان پیش‌بینی سود آتی شود و از آنجایی که توجه به این اجزاء امکان کسب بازده غیرعادی را ایجاد می‌کند، انتظار می‌رود سرمایه‌گذاران به این اجزاء توجه کنند. بر این اساس پژوهش حاضر به بررسی این دو جنبه می‌پردازد.

۲- مبانی نظری و پیشینه‌ی پژوهش

در پژوهش‌های مربوط به پیش‌بینی سود، از اقلام مختلفی شامل اجزای سود و زیانی، ترازنامه‌ای و نسبت‌های مالی استفاده شده است. همچنین در مورد میزان تبیین بازده سهام توسط سود حسابداری، روش‌های متفاوتی به کار گرفته شده است. در اینجا به تعدادی از پژوهش‌های مرتبط با موضوع و روش پژوهش حاضر اشاره می‌شود.

لیب^{۱۶} (۱۹۸۶) سود را به شش جزء (سود خالص، هزینه اداری و عمومی، استهلاک، هزینه بهره، مالیات و سایر اقلام) تفکیک کرد و به بررسی میزان ارتباط این اقلام با بازده سهام پرداخت. نتیجه‌ی این پژوهش نشان داد که تفکیک اجزای سود، باعث بهبود توان تبیین بازده غیرعادی می‌شود. به علاوه‌ی اجزای سود، توان متفاوتی در پیش‌بینی سود آتی دارند و با درک تفاوت پایداری اجزای سود، می‌توان پیش‌بینی بهتری از سود و بازده آتی داشت. فایرفلد^{۱۷} و دیگران (۱۹۹۶) قابلیت پیش‌بینی سود آتی را با استفاده از اجزای سود، آزمون کردند. برای این منظور، ایشان سود را به اجزای عملیاتی و غیرعملیاتی، مالیات و اقلام خاص تفکیک کردند. نتایج حاصل نشان داد که در نظر گرفتن پایداری مقطعی این متغیرها، منجر به بهبود در توان پیش‌بینی نرخ بازده حقوق صاحبان سهام (ROE) برای سال بعد می‌شود. سایر نتایج این مطالعه بیان می‌کند که اقلام غیرمتربقه و اقلام غیرعادی قابل چشم پوشی هستند؛ ولی اقلامی

که انتظار می‌رود تکرار شوند، باید مورد ملاحظه قرار گیرند. بارث^{۱۸} و دیگران (۱۹۹۹) به بررسی توانایی اجزای سود در پیش‌بینی سود غیرعادی آتی و در نتیجه قیمت سهام پرداختند. یافته‌های این پژوهش نشان داد که تفکیک اجزای نقدی و تعهدی سود، به پیش‌بینی سود غیرعادی آتی کمک می‌کند و تفاوت پایداری این اجزاء، دلیل کاربرد متفاوت آن‌ها در ارزش‌گذاری است. احمد و دیگران (۲۰۰۶) نحوه‌ی برآورد پایداری اقلام نقد عملیاتی را توسط تحلیل‌گران و سرمایه‌گذاران مورد بررسی قرار دادند. ایشان یافتند که جریان نقد عملیاتی دوره‌ی قبل، رابطه‌ای مثبت و معنادار با اشتباه‌های پیش‌بینی سود و بازده سهام دارد و نیز تحلیل‌گران و سرمایه‌گذاران، پایداری جریان‌های نقد عملیاتی را کم برآورد می‌کنند. احسان حبیب^{۱۹} (۲۰۰۶) به بررسی توانایی اجزای تفکیک شده‌ی سود در پیش‌بینی سودهای آتی پرداخت. نتایج این پژوهش نشان داد که تفکیک سود به اجزای آن منجر به افزایش توان پیش‌بینی سود آتی می‌گردد. همچنین وی به این نتیجه دست یافت که تفاوت زیادی بین شرکت‌های خاص و صنایع مختلف در این مورد وجود ندارد. ریچاردسون^{۲۰} و دیگران (۲۰۰۵) اجزای تعهدی سود را بر مبنای قابلیت اتکای آن‌ها دسته‌بندی و در رابطه با تفاوت پایداری آن‌ها تحقیق کردند. نتایج این پژوهش نشان داد که پایداری اجزای نقدی نسبت به اجزای تعهدی بیشتر است و سرمایه‌گذاران در درک کامل پایداری سود (که می‌تواند بر مبنای قابلیت اتکای اقلام تعهدی تعیین شود) ناتوان هستند. چنگ و هالی^{۲۱} (۲۰۰۸) به بررسی میزان پایداری اجزای نقدی سود عملیاتی پرداختند. ایشان نقش اجزای نقدی سود را در پیش‌بینی جریان نقد آتی به همراه اجزای تعهدی سود آزمون کردند. یافته‌ها نشان داد که اجزای نقدی سود، پایداری متفاوتی دارند و ملاحظه‌ی این اجزاء، قدرت پیش‌بینی جریان نقد آتی را بهبود می‌دهد. ذو و لاسینا (۲۰۰۹) با استفاده از مدل پیش‌بینی جریان‌های نقد به بررسی میزان پایداری اجزای نقدی پرداختند. در این پژوهش، جریان‌های نقد به اجزای آن تفکیک شد و تفاوت در توان پیش‌بینی مدل‌های جمع جریان نقدی و اجزای جریان نقدی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج بیان داشت که ملاحظه‌ی اجزای نقدی، توان پیش‌بینی جریان نقد را افزایش می‌دهند. الگرس و دیگران (۲۰۰۳) چگونگی وزن‌دهی سرمایه‌گذاران به اقلام تعهدی سرمایه در گردش را مورد بررسی قرار دادند. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که پیش‌زن‌دهی به اقلام تعهدی سرمایه در گردش، در پیش‌بینی تحلیل‌گران از سود، کمتر از یک سوم

بیش وزن دهی سرمایه‌گذاران است (که در قیمت‌گذاری سهام به کار برده شده است). دسای و دیگران (۲۰۰۴) ناکارایی بازار در ملاحظه‌ی اقلام تعهدی و نقدي سود را مورد بررسی قرار دادند. ایشان سود پیش‌بینی شده توسط تحلیل‌گران، قیمت سهام و رفتار سرمایه‌گذاران (با زده سهام) را مورد بررسی قرار دادند. نتایج حاصل از پژوهش نشان داد که متغیر جریان نقدي گذشته، با اشتباه‌های پیش‌بینی تحلیل‌گران از سود، رابطه‌ی مثبت و معناداری دارد و تحلیل‌گران آن‌ها را کم برآورد می‌کنند و همچنین جریان نقدي بیشتر از اقلام تعهدی بر اشتباه‌های پیش‌بینی اثر دارند. در مورد سرمایه‌گذاران (با زده سهام) نیز نتیجه‌ای مشابه به دست آمد. فرانسیس (۲۰۰۸) نحوه‌ی ارزش‌گذاری اقلام تعهدی توسط بازار را مورد بررسی قرار داد. این مطالعه نشان داد که در ارزش‌گذاری بازار، اقلام تعهدی مربوط به دریافت‌نی‌ها بیشتر از سایر اقلام تعهدی اهمیت دارند. هم‌چنین دریافت که سرمایه‌گذاران سود و زیان ناشی از کنارگذاری دارایی‌های استهلاک‌پذیر را دارای محتوای اطلاعاتی می‌دانند.

قائمی و دیگران (۱۳۸۷) نقش اقلام تعهدی را در تشریح کیفیت سود بررسی کردند. در این پژوهش روابط بین کیفیت سود از طریق اقلام تعهدی و اجزای تشکیل دهنده آن، با بازده عادی و غیرعادی سهام مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج این پژوهش نشان داد که با زده سهام شرکت‌ها تحت تاثیر میزان اقلام تعهدی و اجزای مربوط به آن قرار می‌گیرد. بهرامفر و کارдан (۱۳۸۷) در پژوهش خود به بررسی محتوای اطلاعاتی ۸۴ نسبت مالی شامل نسبت‌های نقدينگی، فعالیت، سرمایه‌گذاری و سودآوری در پیش‌بینی سود آتی پرداختند که منجر به شناسایی ۳۵ نسبت مالی با اهمیت‌تر شد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که نسبت‌های سودآوری و نقدينگی به ترتیب دارای بالاترین و پایین‌ترین توان پیش‌بینی بوده و نسبت‌های فعالیت و سرمایه‌گذاری در اولویت‌های دوم و سوم پس از نسبت سودآوری واقع شده‌اند. عرب مازار بزدی و دیگران (۱۳۸۵) محتوای اطلاعاتی جریان نقدي و اجزای تعهدی سود را بررسی کردند. برای این منظور رابطه‌ی بین بازده سهام با سود و اجزای آن آزمون شد. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که محتوای اطلاعاتی اقلام تعهدی نسبت به جریان نقدي بیشتر است. هم‌چنین محتوای اطلاعاتی اقلام تعهدی اختیاری نسبت به اقلام تعهدی غیراختیاری بیشتر است.

نتایج پژوهش‌های فوق، بیانگر افزایش توان پیش‌بینی سود در نتیجه‌ی تفکیک سود به اجزای آن بود. هم‌چنین بررسی‌های انجام شده در رابطه با بازده سهام، بیان داشتند که اجزای

سود توسط سرمایه‌گذاران مورد ملاحظه قرار می‌گیرد؛ هرچند این ملاحظه به طور کامل نمی‌باشد. بدین ترتیب فرضیه‌های پژوهش حاضر شکل گرفت.

۳- فرضیه‌های پژوهش

با توجه به اهداف و پیشینه‌ی پژوهش، فرضیه‌های این پژوهش به شرح زیر می‌باشند:

فرضیه ۱: اجزای سود، پیش‌بینی بهتری نسبت به مبلغ کلی سود از سود آتی ارائه می‌دهند.

فرضیه ۲: پیش‌بینی سرمایه‌گذاران از سود آتی تحت تاثیر محتوای اطلاعاتی اجزای سود قرار می‌گیرد.

۴- روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف پژوهشی کاربردی، از نظر نوع شبه آزمایشی و روش آن همبستگی است. نتایج حاصل از این پژوهش می‌تواند برای طیف گسترده‌ای از جمله سرمایه‌گذاران، سهامداران، تحلیل‌گران مالی و پژوهش‌گران مفید باشد.

۵- جامعه و نمونه‌ی پژوهش

جامعه‌ی آماری تحقیق را شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران تشکیل می‌دهد. نمونه‌ی انتخابی شامل شرکت‌هایی است که مجموعه شرایط زیر را دارا می‌باشند: پایان سال مالی شرکت، پایان اسفندماه باشد؛ شرکت در طول دوره‌ی مورد بررسی سال مالی خود را تغییر نداده باشد؛ شرکت انتخابی از شرکت‌های فعال در گروه واسطه‌گری مالی و سرمایه‌گذاری نباشد؛ یاداشت‌های توضیحی صورت‌های مالی دردسترس باشد؛ در دوره‌ی مورد بررسی زیان‌ده نباشد و از آن‌جایی که اطلاعات در پژوهش حاضر برای سال‌های بین ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۷ مورد بررسی قرار می‌گیرند و به داده‌های سال ۷۹ نیاز است، لازم است که شرکت قبل از سال ۷۹ در بورس پذیرفته شده باشد.

با توجه به معیارهای فوق، تعداد ۸۰ شرکت برای انجام پژوهش انتخاب شد. اطلاعات مالی مربوط به شرکت‌ها، شامل سود حسابداری، اجزای سود حسابداری، وجه نقد و غیره از طریق لوح فشرده‌ی اطلاعات شرکت‌های بورس اوراق بهادار و گزارش‌های مالی شرکت‌ها جمع‌آوری شد. اطلاعات مورد نیاز برای محاسبه‌ی بازده سهام شرکت‌ها از طریق کتابخانه و سایت بورس جمع‌آوری گردید. اطلاعات جمع‌آوری شده، مبنایی برای اندازه‌گیری متغیرهای پژوهش فراهم می‌آورد.

۶- مدل‌ها و متغیرهای پژوهش

در این پژوهش برای پیش‌بینی سود از دو مدل رگرسیون خطی استفاده شده است. در یک مدل، توان مبلغ کلی سود سال‌های $t-1$ و $t-2$ و t در پیش‌بینی سود سال $t+1$ و در مدل دیگر، توان اجزای سود سال $t-1$ و $t-2$ و t در پیش‌بینی سود سال $t+1$ آزمون شده است. نحوه‌ی پیش‌بینی سود بدین ترتیب است که در ابتدا به روش رگرسیون غلتان و با استفاده از داده‌های سال $t-1$ و $t-2$ به عنوان متغیرهای مستقل و سود خالص قبل از اقلام غیر مترقبه سال t به عنوان متغیر وابسته، مطابق مدل‌های (۱) و (۲)، مقادیر ضرایب (β_i) برای هر متغیر برآورده می‌شود. مقادیر متغیرهای مستقل در سال t در مدل برآورده شده، قرار داده می‌شود و مقدار سود خالص برای سال $t+1$ پیش‌بینی می‌شود.

مدل (۱)

$$EARNINGS_{i,t} = \alpha_0 + \sum_{j=1}^{n+1} \alpha_j CC_{i,j,t-1,2} \sum_{k=n+2}^{n+p+1} \alpha_k ACC_{i,k,t-1,2} + \varepsilon_{i,t}$$

EARNINGS_{i,t} : سود قبل از اقلام غیر مترقبه برای شرکت i در دوره t

$CC_{i,j,t-1,2}$: جزء نقدی j از اجزای سود و زیان برای شرکت i در دوره‌های $t-1,2$ و t

$ACC_{i,k,t-1,2}$: جزء تعهدی K از اجزای سود و زیان برای شرکت i در دوره‌های $t-1,2$ و t

اجزای نقدی و تعهدی سود مورد استفاده به شرح زیر اندازه‌گیری می‌شوند:

سود عملیاتی: سود عملیاتی به دو بخش تعهدی و نقدی تقسیم می‌شود. بخش نقدی شامل درآمدهای نقدی عملیاتی و هزینه‌های نقدی عملیاتی است. بخش تعهدی شامل تغییر در حساب‌ها و اسناد دریافتی تجاری، پیش‌دریافت، حساب‌ها و اسناد پرداختی تجاری، پیش‌پرداخت، موجودی کالا، هزینه‌ی استهلاک و مزایای پایان خدمت کارکنان است.

= جریان نقدی ناشی از درآمدهای عملیاتی

افزایش در پیش دریافت‌ها + افزایش در حساب‌ها و اسناد دریافتی - درآمد عملیاتی

= جریان نقدی مربوط به هزینه‌های عملیاتی

افزایش در پیش پرداخت‌ها + افزایش در حساب‌ها و اسناد پرداختی - هزینه‌های عملیاتی

+ افزایش در مزایای پایان خدمت - هزینه‌ی استهلاک - افزایش در موجودی کالا +

مالیات: مالیات برای هر دوره با استفاده از اطلاعات صورت سود و زیان و بخش مالیات صورت جریان نقد محاسبه می‌شود.

کاهش در پیش پرداخت مالیات - افزایش در مالیات پرداختنی - مالیات دوره = مالیات تقدی مالیات تعهدی برابر تفاوت بین مالیات دوره و مالیات تقدی است.

هزینه‌های مالی: این بخش به صورت مجموع دو بخش تقدی و تعهدی در نظر گرفته می‌شود. از آنجایی که این مبالغ به صورت کوتاه‌مدت پرداخت می‌شوند، سهم بیشتر مربوط به بخش تقدی خواهد بود.

سایر درآمدها و هزینه‌ها: این مبالغ بدون تفکیک و به صورت مجموعی از دو جزء تقدی و تعهدی در نظر گرفته می‌شوند.

مدل (۲)

$$EARNINGS_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 EARNINGS_{i,t-1,2} + \varepsilon_{i,t}$$

جهت بررسی تفاوت در توان پیش‌بینی سود از طریق دو مدل مذکور (مدل ۱ و ۲)، شاخص DCI اندازه‌گیری می‌شود.

مدل (۳)

$$DCI = \left| \frac{EARNINGS_{i,T+1 COMP} - EARNINGS_{i,T+1 INC}}{EARNINGS_{i,T+1 INC}} \right|$$

$EARNINGS_{i,T+1 COMP}$: مقدار سود پیش‌بینی شده برای شرکت i در دوره $t+1$ با استفاده از مدل (۱) که به صورت ارزش موزونی از ضرایب اجزای متفاوت سود (β_i) و ارزش اجزای سود در زمان t محاسبه شده است.

$EARNINGS_{i,T+1 INC}$: سود محاسبه شده با استفاده از مدل (۲) است که در آن تفاوت در پایداری اجزای سود در نظر گرفته نمی‌شود.

جمع مقادیر اجزای مختلف سود باعث کاهش محتوای اطلاعاتی خواهد شد؛ مگر این که تمام اجزای سود شرکت دارای پایداری مشابهی باشند که در این صورت مقدار DCI برابر

صفر خواهد شد. از شاخص DCI برای کمی کردن تفاوت در پایداری اجزای سود نسبت به مبلغ کلی سود، استفاده می‌شود.
اما برای بررسی این موضوع که اجزای سود دارای پایداری بیشتری (کمتری) نسبت به جمع سود می‌باشند، از شاخص $SDCI$ استفاده می‌شود.

مدل (۴)

$$SDCI = \frac{\widehat{\text{EARNINGS}}_{i,T+1\text{COMP}} - \widehat{\text{EARNINGS}}_{i,T+1\text{INC}}}{\widehat{\text{EARNINGS}}_{i,T+1\text{INC}}}$$

شاخص $SDCI$ نیز مانند DCI پایداری را مورد بررسی قرار می‌دهد؛ اما در این شاخص به علامت (ثبت یا منفی)، صرفنظر از بالا و یا پایین بودن ارزش مقداری) توجه می‌شود. در صورت ثبت بودن اجزای سود پایداری بیشتری نسبت به جمع سود دارند.
در نهایت به عنوان آزمونی جایگزین برای بررسی برتری مدل اجزای سود نسبت به جمع سود در پیش‌بینی سود آتی، بین اشتباوهای پیش‌بینی مدل جمع سود ($\text{EARNRET}_{T+1} - \widehat{\text{EARNRET}}_{T+1\text{INC}}$) و تفاوت بین پیش‌بینی مدل اجزای سود ($\text{EARNRET}_{T+1\text{COMP}} - \widehat{\text{EARNRET}}_{T+1\text{INC}}$) (مدل ۱) و مدل جمع سود (مدل ۲) (مدل ۳) مطابق مدل (۵) رگرسیون برآش می‌شود. اگر ضریب متغیر مستقل ثابت باشد، مدل (۱) نسبت به مدل (۲) پیش‌بینی دقیق‌تری ارائه می‌نماید.

مدل (۵)

$$(\text{EARNRET}_{T+1} - \widehat{\text{EARNRET}}_{T+1\text{INC}}) = \beta_0 + \beta_1 (\text{EARNRET}_{T+1\text{COMP}} - \widehat{\text{EARNRET}}_{T+1\text{INC}})$$

برای بررسی این موضوع که آیا واکنش سرمایه‌گذاران با انتظارات سود (به صورت تابعی از پایداری اجزای سود یا تابعی از پایداری مبلغ کلی سود) ارتباط دارد یا خیر، از مدل رگرسیون خطی (۶) استفاده می‌شود. اخبار سود به صورت سود واقعی منهای سود پیش‌بینی شده بر مبنای مدل (۱) تعریف شده است. اخبار سود به دو قسمت تقسیم می‌شود: ۱- مازاد سود واقعی نسبت به سود پیش‌بینی شده از مدل (۲) و ۲- مازاد سود ناشی شده از حالتی که سرمایه‌گذار

به جای مدل جمع سود (۲) از مدل اجزای سود (۱) استفاده می‌کند. ملاحظه‌ی این دو قسمت توسط سرمایه‌گذاران با استفاده از مدل (۶) مورد بررسی قرار می‌گیرد.

مدل (۶)

$$\begin{aligned} \text{EARNRET}_{T+1} = & \beta_0 + \\ & \beta_1 (\text{EARNRET}_{T+1} - \widehat{\text{EARNRET}}_{T+1 \text{ INC}}) + \beta_2 \left(\widehat{\text{EARNRET}}_{T+1 \text{ INC}} - \right. \\ & \left. \widehat{\text{EARNRET}}_{T+1 \text{ COMP}} \right) \end{aligned}$$

بازده سهام ($EARNRET_{T+1}$): برای محاسبه‌ی بازده واقعی از فرمول زیر استفاده شد.

$$R_i = ((1 + \alpha + \beta)P_t - \alpha * 1000 - p_0 + D)/P_0$$

α : درصد افزایش سرمایه از محل آورده نقد، β : افزایش سرمایه از محل سود انباشته و
اندوخته، P_t : قیمت سهم در پایان دوره و P_0 : قیمت سهم در ابتدای دوره است. این متغیر
بیان‌گر رفتار سرمایه‌گذاران در نتیجه‌ی دریافت و به کارگیری اطلاعات است.
متغیر کنترل

همه‌ی متغیرهای سال t برای دوره‌ی مورد آزمون با استفاده از جمع دارایی‌های پایان سال $t-1$ همسان شده‌اند (استفاده از دارایی‌ها به عنوان همسان‌کننده، مطابق با پژوهش‌های مربوط به پیش‌بینی سود و پایداری سود از قبیل ریچاردسون و دیگران (۲۰۰۵) و سولیمان (۲۰۰۸)).

۷- یافته‌های پژوهش

در این پژوهش با استفاده از مبلغ کلی سود و اجزای سود، برتری اجزای سود نسبت به مبلغ کلی سود در پیش‌بینی سود آتی آزمون شد. سطح معناداری در این پژوهش ۵٪ در نظر گرفته شده است. نمودار مربوط به باقی‌مانده‌های هر یک از مدل‌ها نشان می‌دهد که تغییرات باقی‌مانده‌ها حول صفر تصادفی بوده و تغییرات منظمی در آن دیده نمی‌شود، بنابراین فرض همسانی واریانس‌ها برقرار است. آماره‌های توصیفی مربوط به خطاهای پیش‌بینی هر یک از دو مدل در نگاره‌های (۱) و (۲) نشان داده شده‌است:

۱۰۲ / بررسی محترای اطلاعاتی اجزای سود و نحوه‌ی وزن دهنی به این اجزا توسط مدیران و سرمایه‌گذاران

نگاره (۱) آماره‌های مربوط به خطای پیش‌بینی دو مدل

تعداد	کمینه	بیشینه	انحراف	میانگین	مدل
			معیار		
۴۰۰	-۰/۷۸	۲/۱۵	۰/۳۴۰۹۷	۰/۰۲۷۹	۱
۴۰۰	-۱/۹۷	۱/۹۷	۰/۳۹۹۵۳	۰/۰۸۸۲	۲

نگاره (۲): آماره‌های مربوط به قدر مطلق خطای پیش‌بینی دو مدل

تعداد	میانگین	بیشینه	انحراف	کمینه	مدل
			معیار		
۴۰۰	۰/۰۰۱۶	۲/۱۵	۰/۲۱۹۵۶	۰/۱۷۹	۱
۴۰۰	۰/۰۰۱۳	۱/۹۷	۰/۲۵۴۷۲	۰/۱۹۲۲	۲

تفاوت بین میانگین خطای پیش‌بینی دو مدل برابر $۰/۰۱۳۲$ می‌باشد. این مقدار بهبود در پیش‌بینی به واسطه‌ی استفاده از اجزای سود است. این مقدار به لحاظ اقتصادی اهمیت دارد؛ زیرا به طور متوسط حدود $۶/۸$ درصد میانگین سود خالص است ۱۲۹۲۸۴۶ برابر میانگین دارایی‌ها و ۲۴۹۲۱۰ برابر میانگین سود خالص برای نمونه مورد بررسی است؛ $۰/۰۶۸ = ۰/۰۱۳۲ \times ۱۲۹۲۸۴۶ + ۱۷۰۶۶ = ۲۴۹۲۱۰$.

۸- برآذش مدل‌های پژوهش

در ابتدا جهت پیش‌بینی سود سال ۸۳، مدل‌های (۱) و (۲) با استفاده از داده‌های سال‌های ۸۰، ۸۱ و ۸۲ برآذش شدند و مقادیر بتا برای هر یک از متغیرهای مدل‌های (۱) و (۲) اندازه‌گیری شد. جهت پیش‌بینی سود سال ۸۳، داده‌های (مقادیر متغیر مستقل) سال ۸۲ در مدل‌های برآورده (با استفاده از داده‌های سال‌های ۸۰ تا ۸۲) جایگذاری و مقدار سود برای سال ۸۳ پیش‌بینی شد. به همین ترتیب برای پیش‌بینی سود سال ۸۴، از داده‌های سال‌های ۸۱ تا ۸۳ استفاده شد و این عمل برای سال‌های ۸۵، ۸۶ و ۸۷ تکرار شد. نتایج برآورد مدل‌ها در هر یک از سال‌ها در نگاره‌ی (۳) نشان داده شده است. (در برآذش هر یک از مدل‌ها و برای هر سال، مدل‌ها معنادار بوده و از نظر خودهمبستگی (آماره دوربین واتسون) مشکلی وجود نداشت).

نماینده پژوهشگاه تنبیهی حسابداری ملی؛ سال اول، شماره اول، پیاپی ۱۳۹۰ / ۱۱۲

نگاره‌ی (۳): برآورد مدل‌های پیش‌بینی سود برای سال‌های ۸۸ تا ۸۴

۱۰۴ / بررسی محتوای اطلاعاتی اجزای سود و نسخه‌ی وزن دهنی به این اجزا توسط مدیران و سرمایه‌گذاران

برای بررسی این موضوع که آیا $DCI \neq 0$ است یا خیر، (با توجه به نرمال بودن متغیر) از آزمون T استفاده می‌شود. نتایج این آزمون در نگاره (۴) آورده شده است.

اجزای سود و مبلغ کلی سود اطلاعات مشابهی فراهم می‌کنند = H_0

اجزای سود و مبلغ کلی سود محتوای اطلاعات مشابهی ندارند = H_1

نگاره (۴) نتایج آزمون تی

نتیجه	نیزه	نیزه	نیزه	نیزه	نیزه
	رد می‌شود	۲/۱۰۹۲	۰/۰۰۰	۳۸۹	۴/۰۰۱

بنابراین یکی از دو مدل (۱) و (۲) پیش‌بینی بهتری از سود آتی ارائه می‌دهد. برای بررسی این موضوع که کدامیک پیش‌بینی بهتری ارائه می‌دهد، از شاخص $SDCI$ و آزمون علامت استفاده می‌شود. در آزمون علامت، فرضیه‌ها بدین شرح است:

$$H_0=\mu \leq 0$$

$$H_1=\mu > 0$$

از آنجا که n به اندازه‌ی کافی بزرگ است، توزیع نرمال تقریب خوبی برای آزمون علامت است.

با توجه به اطلاعات جمع آوری شده از نمونه، پارامترهای مدل به شرح زیر است:

$$Z = \frac{x-np}{\sqrt{npq}}$$

مقدار آماره Z محاسبه شده برابر $5/8$ است. مقدار آماره Z می‌شود که در سطح خطای $0/01$ معنادار است. در نتیجه فرضیه‌ی صفر رد می‌شود و می‌توان ادعا کرد که میانگین بزرگتر از صفر است و اجزای سود نسبت به مبلغ کلی سود، پیش‌بینی بهتری از سود دوره‌ی آتی ارائه می‌دهند.

به عنوان یک آزمون جایگزین برای بررسی اجزای سود نسبت به مبلغ کلی سود در پیش‌بینی سود آتی، از مدل رگرسیونی (۵) استفاده می‌شود. نتایج حاصل از برازش مدل مذکور در نگاره‌ی (۵) نمایش داده شده است.

همان‌طور که در نگاره‌ی (۵) مشاهده می‌شود، ضریب متغیر مستقل (سود پیش‌بینی شده با استفاده از مدل (۱) منها) سود پیش‌بینی شده با استفاده از مدل (۲) مثبت و در سطح خطای ۵ درصد معنادار می‌باشد؛ بدین ترتیب می‌توان نتیجه گرفت که اجزای سود پیش‌بینی بهتری نسبت به مبلغ کلی سود ارائه می‌کنند.

نگاره (۵) نتایج برآذش مدل (۵)

$(EARNRET_{T+1} - \widehat{EARNRET}_{T+1\ INC}) = \beta_0 + \beta_1 (EARNRET_{T+1\ COMP} - \widehat{EARNRET}_{T+1\ INC})$			مدل ۵
سطح معناداری	آماره‌ی t	بنای استاندارد شده	مقدار ثابت
۰/۰۰۹	۲/۶۰۷		
۰/۰۰۰	۱۳/۴۸۱	۰/۵۶۰	تفاوت سود پیش‌بینی شده مدل ۱ و ۲
مفروضات مدل			قدرت مدل
= آماره‌ی دوربین واتسون ۱/۹۳۴			$R = ۰/۵۶۰$
= آماره‌ی ANOVA (F) ۱۸۱/۷۴۱			$R^2 = ۰/۳۱۳$
= سطح معناداری آماره‌ی F ۰/۰۰۰			$R^2 = ۰/۳۱۲$ اصلاح شده

همچنین برای هر یک از سال‌های مورد بررسی و برای کل سال‌ها به صورت مجموع، از آزمون فریدمن برای رتبه‌بندی میزان خطاهای پیش‌بینی دو مدل استفاده شد و شاخص MAPE نیز اندازه‌گیری و بررسی شد:

$$MAPE = \frac{\sum | \text{سود واقعی} - \text{سود پیش‌بینی شده} |}{\sum \text{سود واقعی}}$$

نتایج حاصل از مقایسه‌ی توان پیش‌بینی دو مدل مذکور در نگاره‌ی (۶) نشان داده شده است:

۱۰۶ / بررسی محتوای اطلاعاتی اجزای سود و نعروه‌ی وزن دهی به این اجزا توسط مدیران و سرمایه‌گذاران

نگاره (۶) نتایج مقایسه مدل ۱ و ۲

سال مدل	سال ۸۳		سال ۸۴		سال ۸۵		سال ۸۶		سال ۸۷		تمامی سال‌ها	
	رتبه	MAPE	رتبه	MAPE	رتبه	MAPE	رتبه	MAPE	رتبه	MAPE	رتبه	MAPE
۱	۱/۵۶	.۰/۷۳۰۶	۱/۳۵	.۰/۶۶۵۲	۱/۴۲	.۰/۶۲۳۳	۱/۳۴	۱/۸۶۰۹	۱/۲۳	۱/۵۵۸۶	۱/۴	۱/۱۱۳۴
۲	۱/۴۴	.۰/۲۵۵۹	۱/۶۵	.۰/۶۱۴۷	۱/۵۸	.۰/۷۵۱۶	۱/۶۶	۲/۱۲۳۹	۱/۶۸	۱/۶۰۴۶	۱/۶	۱/۲۸۹۲
آماره‌ی فریدمن	۱/۲۸۲		۷/۳۸۵		۱/۸		۸/۴۵		۹/۸		۱۶/۱۶۲	
معناداری	۰/۲۵۸		۰/۰۰۷		۰/۱۸		۰/۰۰۴		۰/۰۰۲		۰/۰۰۰	

هر چه مقدار درصد خطأ و رتبه‌ی مدل کمتر باشد، آن مدل از توان بالاتری در پیش‌بینی سود آتی برخوردار است. همان‌طور که در نگاره‌ی (۶) مشاهده می‌شود، در سال ۸۳ مدل (۲) از توان بیشتری برای پیش‌بینی سود آتی برخوردار است؛ اما این تفاوت در توان پیش‌بینی در سطح خطای کمتر از ۵ درصد معنادار نمی‌باشد. برای بقیه‌ی سال‌های مورد مطالعه، مدل (۱) پیش‌بینی بهتری نسبت به مدل (۲) ارائه می‌دهد؛ هرچند تفاوت در توان پیش‌بینی بین دو مدل برای سال ۸۵ در سطح خطای کمتر از ۵ درصد معنادار نیست. میانگین قدرمطلق خطأ و متوسط رتبه‌ی مدل (۱) برای مجموعه سال‌های مورد بررسی (ستون آخر نگاره (۶) کمتر از مدل (۲) است و از لحاظ آماری در سطح خطای کمتر از ۵ درصد معنادار است (رتبه مدل (۱) برابر ۱/۴ است که از رتبه مدل (۲) کمتر است؛ همچنین درصد خطای مدل (۱) (۱/۱۱) کمتر از مدل (۲) (۱/۲۹) است). بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که مدل (۱) از توان بیشتری نسبت به مدل (۲) در پیش‌بینی سود آتی برخوردار است.

-آزمون مربوط به بازده سهام (فرضیه‌ی دوم)

برای بررسی این موضوع که آیا سرمایه‌گذاران پایداری اجزای سود را مورد ملاحظه قرار می‌دهند یا خیر، مدل رگرسیونی (۶) برآذش شد. نتایج حاصل از برآذش مدل مذکور در نگاره‌ی (۷) ارائه شده است:

نگاره (۷) نتایج برآزش مدل ۶

$$EARNRET_{T+1} = \beta_1 + \text{مدل ۶}$$

$$\beta_2 (EARNRET_{T+1} - \widehat{EARNRET}_{T+1 \text{ INC}}) + \beta_3 \begin{pmatrix} EARNRET_{T+1 \text{ INC}} \\ -\widehat{EARNRET}_{T+1 \text{ COMP}} \end{pmatrix}$$

سطح معناداری	آماره‌ی t	بنای استاندارد شده	
۰/۰۰۰	۴/۰۴۲	مقدار ثابت	
۰/۰۰۶	۲/۷۵۶	۰/۱۵۲	$EARNRET_{T+1} - EARNRET_{T+1 \text{ INC}}$
۰/۰۱۲	۲/۵۰۸	۰/۱۳۹	$EARNRET_{T+1 \text{ INC}} - \widehat{EARNRET}_{T+1 \text{ COMP}}$
مفروضات مدل			قدرت مدل
= آماره دوربین واتسون ۱/۵۲۱			= ۰/۲۴۹R
= آماره ANOVA (F) ۱۲/۷۴			= ۰/۰۶۲R ²
= سطح معناداری آماره F ۰/۰۰۰			اصلاح شده ۰/۰۶۷R ²

همان‌طور که در نگاره‌ی (۷) مشاهده می‌شود، متغیرهای مستقل مدل (۶) در سطح خطای ۵ درصد معنادار است (سطح معناداری دو متغیر کمتر از ۵ درصد است)؛ یعنی دو قسمت اخبار سود توسط سرمایه‌گذاران جهت واکنش لحاظ شده است. پس می‌توان نتیجه گرفت که سرمایه‌گذاران به اجزای سود اهمیت داده و در پیش‌بینی سود آتی، پایداری اجزای سود را لحاظ می‌کنند و به محتوای اطلاعاتی این اجزاء اهمیت می‌دهند.

۹- نتیجه‌گیری

هدف اصلی گزارشگری مالی، کمک به استفاده‌کنندگان جهت پیش‌بینی سودآوری و جریان نقد آتی است. نحوه‌ی ارائه اطلاعات در صورت‌های مالی و میزان جزئیات ارائه شده نیز در این راستا تعیین کننده است. در این پژوهش، به بررسی تفاوت در میزان پایداری اجزای مختلف سود و محتوای اطلاعاتی آن‌ها پرداخته شد. از آنجا که سود خالص شامل مجموعه‌ای از اجزاء با سطوح مختلف پایداری است، انتظار می‌رود با ملاحظه‌ی این اجزا، توان پیش‌بینی سود بهبود یابد. همچنین بر این اساس که سودآوری و جریان‌های نقد آتی را می‌توان با استفاده از سود خالص (سود حسابداری) پیش‌بینی کرد، انتظار می‌رود سرمایه‌گذاران به پیش‌بینی سود اهمیت داده و بهترین روش پیش‌بینی را با توجه به توان و محدودیت‌های حاکم، مورد استفاده قرار دهند. این پژوهش با استفاده از روش‌های مختلف به تایید برتری توان اجزای سود نسبت به مبلغ کلی سود در پیش‌بینی

سود آتی در بورس اوراق بهادار تهران پرداخت. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد که اجزای سود نسبت به مبلغ کلی سود، پیش‌بینی بهتری از سود خالص آتی ارائه می‌دهند؛ این نتیجه مشابه با یافته‌های پژوهش‌های قبلی از قبیل لیپ (۱۹۸۶)، فایرفیلد و دیگران (۱۹۹۶) و احسان حبیب (۲۰۰۶) است. البته نکته‌ی مهم در این پژوهش، تفکیک سود به اجزای آن بر اساس طبقه‌بندی صورت سود و زیان و تفکیک هر کدام از اجزاء به نقدی و تعهدی است. با بررسی فرضیه‌ی دوم پژوهش، این نتیجه حاصل شد که اجزای سود توسط سرمایه‌گذاران مورد ملاحظه قرار می‌گیرد و محتوای اطلاعاتی این اجزاء تصمیمات آنها را تحت تاثیر قرار می‌دهد. هرچند این موضوع هرگز بدان معنی نیست که سرمایه‌گذاران به این اجزاء به گونه‌ای صحیح وزن دهی می‌کنند. این نتیجه مشابه با یافته‌های فرانسیس (۲۰۰۸)، دسای و دیگران (۲۰۰۴)، بارت و دیگران (۱۹۹۹) و قائمی و دیگران (۱۳۸۷) است. البته این پژوهش به طور مستقیم با استفاده از تفاوت‌های پیش‌بینی مدل‌ها به بررسی این موضوع پرداخت که رویکردی جدید است.

۱۰- پیشنهادها

الف: پیشنهادهای کاربردی

- ۱- با توجه به مفید بودن اجزای سود در بهبود پیش‌بینی سود آتی، لازم است سرمایه‌گذاران، مدیران و تحلیلگران به این اجزاء اهمیت داده و در پیش‌بینی سود آتی لحاظ کنند.
- ۲- با توجه به محتوای اطلاعاتی اجزای سود، لازم است سرمایه‌گذاران جهت کسب بازده مورد نظر به این اجزاء توجه کنند.

ب: پیشنهادهای پژوهشی

- ۱- در این پژوهش، فرضیه‌ها به تفکیک صنایع بررسی نشد، پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی، تفکیک صنایع جهت بررسی بهبود توان پیش‌بینی سود در نظر گرفته شود.
- ۲- پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی از تفاوت توان پیش‌بینی دو مدل برای بررسی میزان ضریب واکنش سود استفاده شود.
- ۳- پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی، نتایج این پژوهش با استفاده از داده‌های فصلی بازآزمایی شود.

یاداشت‌ها

- 1- Francis and Schipper.
- 2-Neill.
- 3-Finger.
- 4-Cheng and Hollie.
- 5-Xu and Lacina.
- 6-Foster.
- 7-Dichow and Dichev.
- 8-Sloan.
- 9-Lev and Thiagarajan.
- 10-Ramakrishnan and Thomas.
- 11-Ball and Brown.
- 12-Elgers.
- 13-Desai.
- 14-DeFond and Park.
- 15-Ahmed.
- 16-Lipe.
- 17-Fairfield.
- 18-Barth.
- 19- Ahsan Habib.
- 20-Richardson.
- 21-Cheng and Hollie.
- 22-Soliman.

کتابنامه

الف) فارسی

۱- بهرامفر، نقی و کاردان، . بهزاد. (۱۳۸۷). «بررسی محتوای اطلاعاتی اقلام

حسابداری مندرج در صورت‌های مالی و ارائه مدلی جهت پیش‌بینی سود».

بررسی‌های حسابداری و حسابرسی؛ ۵۲: صص ۳۶-۱۷.

۲- عرب مازار بزدی، محمد و مسیح آبادی، ابوالقاسم. (۱۳۸۳). «ادراک اطلاعات

حسابداری، قضاوت نسبت به آن‌ها و اتخاذ تصمیمات سرمایه‌گذاری». مطالعات

حسابداری؛ ۵: صص ۹۵-۱۳۰.

۳- قائمی، محمد، لیوانی، علی و دهبرگی، سجاد. (۱۳۸۷). «کیفیت سود و بازده سهام شرکت‌ها». *بررسی‌های حسابداری و حسابرسی*؛ ۵۰: صص ۷۱-۸۸.

ب) انگلیسی

4- Ahmed. A. S. Nainar K. Zhang, X. F.(2006). "Further evidence on analyst and investor misweighting of prior period cash flows and accruals". *The International Journal of Accounting* , vol. 41, pp: 51– 74.

5- Ahsan Habib.(2006). "Disaggregated earnings and prediction of future profitability: evidence from industrial groups in Japan". *Review of Accounting and Finance*: 5 No. 4. pp: 355-369.

6- Ball, R., Brown, P. (1968). "An empirical evaluation of accounting income numbers". *Journal of accounting research*, vol 6, pp: 159 –178.

7- Barth ,M. E. Beaver W. H; Hand, J. R. M. Landsman, W. R.(1999). "Accruals, Cash Flows, and Equity Values". *Review of Accounting Studies*, pp: 205- 229

8- Cheng, C. S., Hollie, D.(2008). "Do core and non-core cash flows from operations persist Differentially in predicting future cash flows?", *Rev Quant Finan Acc*, vol. 31, pp: 29–53.

9- Dichow, P. and I. Dichev.(2002). "The quality of accruals and earnings: the role of accrual estimation errors". *The accounting review*, vol. 77, pp: 35-59.

10- Dechow, P. M., Richardson, S. A., & Sloan, R. G.(2008). "The persistence and pricing of the cash component of earnings". *Journal of Accounting Research*, vol.46(3), pp: 537–566.

11- DeFond, M., Park, C. (2001). "The reversal of abnormal accruals and the market valuation of earnings surprises". *The Accounting Review*, vol. 76, pp: 375–404.

12- Desai, H. Rajgopal, S.& Venkatachalam, M.(2004)."Value-glamour and accruals mispricing: One

- anomaly or two?".** *The Accounting Review*, vol. 79, pp: 355– 386.
- 13- Dichev. L. D., Tang. V.(2009). "**Earnings volatility and earnings predictability**", *Journal of Accounting and Economics*, vol. 47, pp:160–181.
- 14- Elgers, P., Lo, M., Pfeiffer, R.(2003). "**Analysts' vs. investors' weightings of accruals in forecasting annual earnings**". *Journal of Accounting and Public Policy*, vol. 22, pp : 255–280.
- 15- Fairfield, P. M.,R. J.Sweeney, and T.L. Yohn.(1996). "**Accounting classification and the predictive content of earnings**". *Accounting Review*, vol. 71 (July), pp: 337-355.
- 16- Finger, C.(1994). "**The ability of earnings to predict future earnings and cash flow**", *Journal of Accounting Research*: Vol. 32, vol: 210-23.
- 17- Foster, G.(1977). "**Quarterly Accounting Data: Time-Series Properties and Predictive-Ability Results**", *The Accounting Review*, vol. 52, No. 1, pp : 1-21.
- 18- Francis, J. and Schipper, K.(1999). "**Have Financial statements cost their relevance**", *Journal of Accounting Research*, vol. 37, No. 2, Autumn, pp: 319-52.
- 19- Francis,R.,(2008). "**Market valuation of accrual components**", *Review of Accounting and Finance*, vol. 7, No. 2, pp: 150-166.
- 20- Lev, B., and S. R. Thiagarajan.(1993). "**Fundamental information analysis**". *Journal of Accounting Research*, vol. 31, pp: 190–215.
- 21- Lipe, R. C.(1986). "**The information contained in the components of earnings**". *Journal of Accounting Research*, vol. 24 (Supplement), pp: 37-64.
- 22- Neill, J.D., Schaefer, T.F., Bahnsen, P.R. and Bradbury, M.E.(1991). "**The usefulness of cash flow data: a review and synthesis**", *Journal of Accounting Literature*, vol.10, pp: 117-50.
- 23- Ramakrishnan, R. T. S. and J. K. Thomas.(1998)."Valuation of permanent, transitory, and

price-irrelevant components of reported earnings".

Journal of Accounting, Auditing & Finance, vol. 13 (summer), pp: 301-336.

24- Richardson, S. A., R. G. Sloan, M. T. Soliman, and I. Tuna.(2005). "Accrual reliability, earnings persistence and stock prices". *Journal of Accounting and Economics*, vol.39 (September), pp: 437-485.

25- Sloan, R.(1996). "Do stock prices fully reflect information in accruals and cash flows about future earnings?", *The Accounting Review*, vol. 71 (3), pp : 289–315.

26- Soliman, M. T.(2008). "The use of DuPont analysis by market participants". *The Accounting Review*, vol. 83 (May), pp: 823-853.

27- Xu , R. Z. Lacina, M J.(2009). "Explaining the accrual anomaly by market expectations of future returns and earnings" , *Advances in Accounting, incorporating Advances in International Accounting*, vol. 25, pp: 190–199.

28- Xu, W.(2010). "Do management earnings forecasts incorporate information in accruals?", *Journal of Accounting and Economics* , vol. 49, pp: 227–246.